

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. **หลักสูตรและการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2535.

ข้อมูลโรงเรียนเจียนหัว. เอกสารอัดสำเนา. 50 หน้า, 2554.

ชาติ ศรีพุทธรธรรม. สัมภาษณ์. 1 เมษายน 2554.

ณรงค์ศักดิ์ ธรรมวิเศษ. **การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องโปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสานสำหรับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

ดนัย ศรีภัทราวุฒิชัย. สัมภาษณ์. 27 กรกฎาคม 2554.

ดวงใจ อมาตยกุล. **ดนตรีตะวันออก**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.

ทรงพล สุขุมวาท. **ดนตรีจีนแต่จิ๋ว : กรณีศึกษาวงดนตรีคลองเตยเหลียงหลักสี่**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.

ธนา ลาภบริบูรณ์. สัมภาษณ์. 1 เมษายน 2554.

ธำรง บัวศรี. **ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา,
2532.

นิสสถานารถ ตรีเพ็ชร. **การศึกษาดนตรีจีนในจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.

พินิจ ศรีสารากรณ์. สัมภาษณ์. 26 เมษายน 2554.

พิบูลย์ เลิศมโนรัตน์. สัมภาษณ์. 11 มกราคม 2554.

ภัททิยา สามงามยา. **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องแคนวงประยูกต์สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาศิลปากร, 2545.

รัสมิ์ เอื้ออารีย์ไพศาล. **ดนตรีพิธีงเต็กจีนและ : กรณีศึกษาโรงเจก้น ชู คำ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546.

เรวดี อึ้งโพธิ์. การศึกษาดนตรีในพิธีงเด็กแบบอนันนิกาย กรณีศึกษาคณะดนตรีของวัด

โกลานุเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามานุษยคุริยางควิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

แรมสมร สถาพร. เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538.

วิรุฬ เหลี้ยววงศ์ภูธร. สัมภาษณ์. 1 เมษายน 2554.

วีเกียรติี มารคแมน . ใจแต่ใจกับภาพสะท้อนทางวัฒนธรรมดนตรี : กรณีศึกษาคณะเหล่าบ่วงนี้

ขุนปัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

สมศักดิ์ อยู่มาก. สัมภาษณ์. 15 กรกฎาคม 2554.

สังัด อุทรานนท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม, 2523.

สุดใจ อ่อนฤชา. สภาพปัจจุบัน และแนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการ
สอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด
ขอนแก่น : กรณีศึกษาสหวิทยาเขตภูเวียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2551.

อติดี เหลี้ยววงศ์ภูธร. สัมภาษณ์. 15 กรกฎาคม 2554.

อุบลรัตน์ กิจไมตรี. การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดเพลงอีสานภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

Good C.V. **Dictionary of Education**. 3 rd. New York: McGraw-Hill, 1973.

Tyler, Ralph W. **Basic Principles of Curriculum and Instruction**. Chicago: University of
Chicago Press, 1971.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 1 เรื่อง เรียนรู้ชุมชน

จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานที่ ศ. 2.2

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

2. สาระสำคัญ

ประวัติศาสตร์ชุมชนเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญและควรจดจำ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจแก่คนในชุมชน

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 3.1 นักเรียนอธิบายประวัติชุมชนบางหลวงได้
- 3.2 นักเรียนเข้าใจประวัติดนตรีจีนของชุมชนบางหลวง

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 ประวัติชุมชนบางหลวง
- 4.2 ประวัติดนตรีจีนของชุมชนบางหลวง

5. กระบวนการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับชุมชนบางหลวง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนศึกษาประวัติความเป็นมา และดนตรีจีนชุมชนบางหลวงจากใบความรู้ที่ 1 และร่วมกันวิเคราะห์

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และร่วมกันแสดงความคิดเห็น

5.2.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ

5.3 ขั้นสรุป

5.3.1 อาจารย์และนักเรียนร่วมกันสรุปประวัติและดนตรีจีนชุมชนบางหลวง

6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1 ใบความรู้ที่ 1 เรื่องประวัติความเป็นมา และประวัติดนตรีจีนชุมชนบางหลวง

6.2 วิดิทัศน์ชุมชนและดนตรีจีนชุมชนบางหลวง

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผล

7.1.1 สังเกตจากพฤติกรรมการปฏิบัติงาน

7.1.2 แบบทดสอบเรื่องประวัติความเป็นมา และดนตรีจีนชุมชนบางหลวง

8. แหล่งการเรียนรู้

8.1 ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

8.2 บ้านดนตรีจีน

9. บันทึกผลหลังสอน

9.1 ผลการสอน

.....
.....
.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....
.....
.....

9.3 แนวทางการพัฒนา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้จัดกิจกรรม

10. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ็ยन्हั้ว

ใบความรู้

ตลาดบางหลวง ร.ศ. ๑๒๒ บ้านเก่า เหล่าเต็งไม้

ชุมชนบางหลวงเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2446 เป็นชุมชนที่มีความเก่าแก่มากกว่า 100 ปี ในอดีตชุมชนนี้เป็นท่าเรือติดต่อค้าขายที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคนี้ ตลาดบางหลวงตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำสุพรรณบุรีหรือแม่น้ำท่าจีน ลักษณะของตลาดเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น หันหน้าเข้าหากันมีจำนวนถึง 130 ห้อง และยังมีคงสภาพตลาดเก่าที่สมบูรณ์ ในอดีตชาวจีนส่วนใหญ่อพยพมาจากมณฑล กวางตุ้ง อำเภอชัวเถา อำเภอโพ้วเล้ง และจากที่อื่นๆ เข้ามาอาศัยรวมกัน ในชุมชนบางหลวง และมาประกอบอาชีพหลัก ๆ อยู่ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาชีพทำไร่ กลุ่มอาชีพค้าขาย และอาชีพกรรมกรรับจ้างทำงานต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ชาวจีนยังได้นำศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นมรดกอันล้ำค่ามาสืบสานประเพณีขึ้นในชุมชนบางหลวง เช่น งานวันเกิดศาลเจ้าแม่ทับทิม ประเพณีแห่ธงในวันตรุษจีน ฯลฯ โดยเฉพาะการนำความรู้เกี่ยวกับดนตรีจีนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน

ชุมชนตลาดบางหลวงมีวงดนตรีจีนที่มีชื่อว่า “วงรวมมิตร บางหลวง” เกิดขึ้นมาไม่ต่ำกว่า 80 ปี โดยชาวจีนในชุมชนทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีความสามารถทางดนตรีมารวมวงกันเล่นดนตรีในช่วงเย็น หลังจากการทำงานที่เหน็ดเหนื่อยมาตลอดทั้งวัน เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเหงา คิดถึงบ้าน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้ก่อตั้งวงดนตรีจีนตลาดบางหลวงคนแรก คือ กลุ่มของท่านอาจารย์กิมดี แซ่ไหล เครื่องดนตรีจีนที่มีอยู่ได้จากเครื่องส่วนตัวที่นำติดตัวมาด้วย บางคนก็สั่งซื้อเครื่องดนตรีจีน ด้วยการฝากเพื่อนที่เดินทางกลับประเทศจีน ซื้อมาให้ เพื่อนำมาหัดเล่นและรวมวงกันเล่นดนตรีในชุมชน ในช่วงนั้น นายเงิน แซ่ไหล เจ้าของโรงสีโชคชัย ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นชื่อเป็น บริษัทกรุงเทพกิจการ จำกัด ให้การสนับสนุนจัดซื้อเครื่องดนตรีจีนมาเล่นและร่วมกิจกรรมในชุมชน

เมื่อปี พ.ศ. 2526 ดนตรีจีนเริ่มซบเซา เพราะเนื่องจากผู้ที่มีความสามารถทางดนตรีเริ่มมีอายุมากขึ้น บางคนเสียชีวิต ผู้เล่นดนตรีได้มีจำนวนน้อยลง จึงทำให้วงดนตรีจีนชุมชนสูญหายไป จนมาถึงปี พ.ศ. 2547 นายปอไปพบเครื่องดนตรีจีนในโรงเจบ้านฮกต้ง และได้มาบอกกับกลุ่มรักดนตรีจีนได้แก่ อาจารย์พิบูลย์ เลิศมโนรัตน์ คุณวิรุฬ เหลี้ยววงศ์ภูธร อาจารย์ชาติ ศรีพุทธาธรรม อาจารย์ใหญ่ ฯลฯ ได้ปรึกษาหารือกันว่า เราควรฟื้นฟูดนตรีจีนของชุมชนขึ้นมา เพื่อให้ดนตรีจีนของชุมชนกลับมา

อีกครั้ง จึงได้ขอเงินสนับสนุนจากสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียนเจียนหัว จำนวน 40,000 บาท จัดซื้อเครื่องดนตรีจีน (ฝ้ายบุ๋น) ให้กับชุมชน มีการบริหารจัดการงบประมาณและการทำงานในการฟื้นฟูดนตรีจีนขึ้น จึงไปติดต่อครูผู้สอน คือ อาจารย์ฮงเป๊ะจากอำเภอบางลี่ อาจารย์ธนา ลากบรินธุ์ มาช่วยสอนดนตรีจีนให้กับเด็กๆ ในชุมชน จึงทำให้วงดนตรีจีนบางหลวงมีชีวิตชีวาและสร้างสีสันให้กับชุมชนที่คึกคัก และได้จัดตั้งเป็น ชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย - จีนขึ้น เพื่อร่วมสืบสานวัฒนธรรมดนตรีจีนต่อไป

ระยะเวลาที่ผ่านมา นั้น วงดนตรีจีน “รวมมิตร บางหลวง” ได้สร้างชื่อเสียงด้วยการแสดงดนตรีจีนให้กับภาครัฐ ภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง เช่น งานกิ่งศตวรรษลูกทุ่งไทยครั้งที่ 7 งานวัฒนธรรมนานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม งานวัฒนธรรม ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลปวัฒนธรรมฯ จึงทำให้คนภายในและภายนอกชุมชนให้การสนับสนุนวงดนตรีจีนมากขึ้น โดยเฉพาะในปี 2554 ช่วงเดือนสิงหาคม มีคนใจบุญชื่อ คุณสำราญ เอี่ยมสมบัติ และคุณวิทยา บัวแย้ม ทำงานอยู่ที่บริษัท Panasonic ได้รวบรวมเงินจากพนักงานของบริษัท เพื่อบริจาคเงินจำนวน 150,000 บาท จัดซื้อเครื่องดนตรีจีนชุดใหม่ให้กับวงดนตรี “รวมมิตร บางหลวง”

ดนตรีจีนชุมชนบางหลวงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. วงหล่อแก้ว เป็นวงดนตรีที่ประกอบไปด้วย กลอง ฉาบ โหม่ง ตั่งล้อ ฯลฯ มีเครื่องดนตรีที่มีเสียงดัง นิยมใช้เล่นในเทศกาลงานตรุษจีน งานเช็งเอ็งเค้เทพเจ้า และงานพิธีสำคัญต่างๆ
2. วงหี่ซี เป็นวงดนตรีที่มีเครื่องสายและเครื่องเป่า ประกอบด้วยซอชนิดต่างๆ และมีเครื่องประกอบจังหวะชุดเล็กๆ เช่น กลองเล็ก แหหลวงเต๋ว ใช้ในการเล่นเป็นวงดนตรีวงเล็กๆ ฟังบรรเลงแบบสบายๆ เล่นในงานมงคลและงานอวมงคลได้

บทเพลงใช้ในการบรรเลง

เพลงที่ใช้ในการบรรเลงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เพลงจีนโบราณ คือ เพลงเก่าที่ร่วมกันอนุรักษ์และสืบทอดให้กับเยาวชนรุ่นหลัง เช่น เพลง เก้ง ชุง หมาง เพลงกุยซีเทง เพลง โป๊ยจับห่วย เป็นต้น
2. เพลงร่วมสมัย คือ เพลงที่ผู้ฟังเคยได้ฟังคุ้นหู เคยได้ยิน และเพลงตามเทศกาล เพื่อให้ผู้ฟัง มีความสนใจในดนตรีจีนมากขึ้น เช่น เพลงลอยกระทง เจ้าพ่อเซียงไฮ้ หยาดเพชร เป็นต้น

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ม.3/ 1 เลขที่

ใบงานที่ 1 เรื่องเรียนรู้ชุมชน

1.ให้นักเรียนเขียนความรู้เกี่ยวกับชุมชนบางหลวงมาโดยละเอียด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนอ่านประวัติชุมชนบางหลวง แล้วเติมคำลงในช่องว่าง

- 2.1 ตลาดบางหลวงเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.
- 2.2 ในอดีต มีการเล่นดนตรีจีนในช่วงเวลาใด
- 2.3 ผู้ที่ให้การสนับสนุนในการซื้อเครื่องดนตรีคนแรก ชื่อ
- 2.4 ปี พ.ศ. 2526 มีเหตุการณ์ใด
- 2.5 อาจารย์ที่มาช่วยสอนในปี 2547 มีชื่อว่า
- 2.6 วงดนตรีของชุมชนบางหลวง มีชื่อว่า
- 2.7 วงดนตรีหล่อแก้ว กับวงหีไซ มีความแตกต่างกันที่
- 2.8 วงดนตรีจีนนิยมบรรเลงเพลงอยู่ 2 ประเภทได้แก่ 1..... 2.....
- 2.9 ยกตัวอย่างเพลงจีนโบราณมา 2 เพลงได้แก่
- 2.10 ยกตัวอย่างเพลงร่วมสมัย มา 2 เพลงได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 2 เรื่อง ประเภทเครื่องดนตรีจีน

จำนวน 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานที่ ศ. 2.2

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

2. สาระสำคัญ

เครื่องดนตรีเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์เกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ มีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะตัวและมีวิวัฒนาการที่ยาวนาน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท แต่ละประเภทมีหลักการเกิดเสียงที่เป็นธรรมชาติแต่ละเครื่องดนตรี

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 3.1 นักเรียนจำแนกประเภทเครื่องดนตรีจีนได้ถูกต้อง
- 3.2 นักเรียนบรรยายเครื่องดนตรีจีนและหน้าที่เครื่องดนตรีจีนได้

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 ประเภทเครื่องดนตรี
- 4.2 เครื่องดนตรีจีน

5. กระบวนการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 5.1.1 นักเรียนยกตัวอย่างเครื่องดนตรีที่นักเรียนรู้จัก
- 5.1.2 นักเรียนและอาจารย์ทบทวนความรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรีจีน ประเภทเครื่องดีด สี ดี เป่า

5.2 ขั้นสอน

- 5.2.1 นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันอภิปรายเรื่อง เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า
- 5.2.2 นักเรียนนำเครื่องดนตรีที่ยกตัวอย่าง มาจัดกลุ่มประเภทเครื่องดนตรี
- 5.2.3 นักเรียนศึกษาเรื่องประเภทเครื่องดนตรีจีน จากใบความรู้ แล้วร่วมกันอภิปราย
- 5.2.4 นักเรียนทำกิจกรรมจากใบงาน เรื่อง ประเภทเครื่องดนตรี
- 5.2.5 อาจารย์จัดกิจกรรมกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มที่ 1 มีภาพเครื่องดนตรีจีน และกลุ่มที่ 2 มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องดนตรีจีน

5.2.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาข้อมูลเครื่องดนตรีจีนที่สอดคล้องกับภาพให้เพื่อนๆ ฟัง

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับประเภท และหน้าที่เครื่องดนตรีจีนลงในสมุด

6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1 ใบความรู้ เรื่องเครื่องดนตรีจีนประเภทเครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า

6.2 ใบงานประเภทเครื่องดนตรี

6.3 ภาพเครื่องดนตรีจีน

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผล

7.1.1 สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน

7.1.2 ผลงานของนักเรียน

8. แหล่งการเรียนรู้

8.1 ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

8.2 บ้านดนตรีจีน

9. บันทึกผลหลังสอน

9.1 ผลการสอน

.....
.....
.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....
.....
.....

9.3 แนวทางการพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้จัดการกิจกรรม

10. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ็ยन्हั่ว

ไขควงความรู้ เรื่อง ประเภทเครื่องดนตรีจีน

เครื่องดนตรีจีน เป็นสิ่งประดิษฐ์เกิดจากภูมิปัญญาของคนจีนที่มีอายุยาวนานหลายพันปี เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ให้กับวิถีชีวิตของมนุษย์ ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีวิวัฒนาการตลอดเวลา แต่ละประเภทจะมีลักษณะหรือหลักการเกิดเสียงที่เป็นธรรมชาติ เครื่องดนตรีจีนที่มีอยู่ในชุมชนบางหลวง มีทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า มีเครื่องดนตรีจีน ดังนี้

1. เครื่องดีด คือ เครื่องดนตรีที่มีสายและกะโหลกเสียงหรือกล่องเสียง เป็นส่วนที่ทำให้เกิดเสียง โดยใช้นิ้วหรือไม้ดีดสาย เพื่อให้สายสั่นสะเทือน ได้แก่ เฉิ่งคิม วิวัยคิม ตั่วฝ่า (เบสจีน)

เฉิ่งคิม

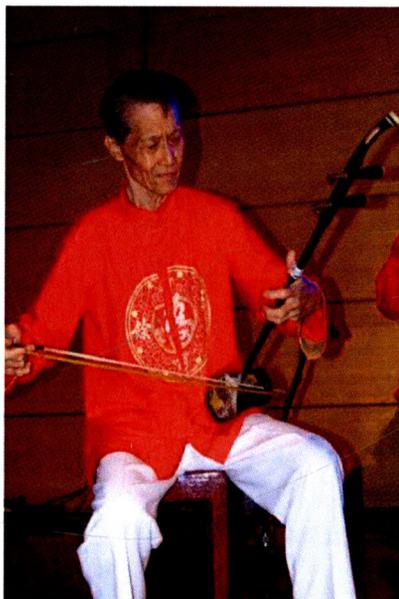

วิวัยคิม

ตั่วฝ่า

2. เครื่องสี คือ เครื่องดนตรีที่ดัดแปลงจากเครื่องดีด เป็นเครื่องสายที่ทำให้เกิดเสียงด้วยการใช้ คันชัก มีกะโหลกเสียงเป็นส่วนประกอบสำคัญเช่นเดียวกับเครื่องดีด ได้แก่ ซอจีนต่างๆ เช่น ซอเอ๋อหู ซอหู่ซี้ ซอพั่วซี้ เป็นต้น

ซอเอ๋อหู

ซอหู่ซี้ (เถ่าซี้)

ซอพั่วซี้

3. **เครื่องตี** คือ เครื่องดนตรีที่ทำให้เกิดเสียงด้วยการตี โดยใช้ไม้หรือมือไปสัมผัสกับเครื่องดนตรี เพื่อให้เกิดเสียง โดยแบ่งออกเป็นเครื่องตีที่สามารถเล่นทำนองได้ และเครื่องตีที่ไม่สามารถเล่นทำนองได้

3.1 เครื่องตีที่สามารถเล่นทำนองได้ ได้แก่ เอียงคิม (จิมจิม)

เอียงคิม (จิมจิม)

3.2 เครื่องตีที่ไม่สามารถเล่นทำนองได้ (เครื่องประกอบจังหวะ)

ตุ้วก๊ว (กลองขนาดใหญ่)

ตุ้งลื้อ

หุยจี๊จิ่ง(ไม้สี่เหลี่ยม) ตงโก้ว (กลองขนาดกลาง)

โซ้ยโก้ว (กลองขนาดเล็ก)

เบ๊ลื้อ

แหลวเต้ว

โซ้วลื้อ

ตั้วบ๊วะ (ฉาบจีน)

4. เครื่องเป่า คือ เครื่องดนตรีที่ทำให้เกิดเสียงด้วยการใช้ลมเป่าเข้าไปในปากเป่า ด้วยการใช้นิ้วหรือใช้การผิว โดยมีเครื่องเป่าอยู่ 2 ประเภท คือ เครื่องเป่าที่ไม่มีลิ้น และเครื่องเป่าที่มีลิ้น

4.1 เครื่องเป่าที่ไม่มีลิ้น ได้แก่ ห้วยเต็ก เป็นขลุ่ยจีนที่ใช้ลมผิว ต้องติดเชือกใฝ่ มีการเป่าขลุ่ยในแนวขวาง อยู่ทางด้านขวามือของผู้บรรเลง

ห้วยเต็ก

4.2 เครื่องเป่าที่มีลิ้นปี่ และมีการเป่าปี่ในแนวตรง ได้แก่ ปี่ตีต๋า (ปี่จีน)

ปี่ตีต๋า

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 3 เรื่อง เรียนรู้เรื่องโน้ต

จำนวน 7 ชั่วโมง

1. มาตรฐานที่ ศ. 2.2

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

2. สาระสำคัญ

โน้ตเป็นสัญลักษณ์ทางดนตรีที่ทำให้เข้าใจบทเพลงที่มีคุณค่า และช่วยทำให้เข้าใจหลักทฤษฎีและการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ดีขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 3.1 นักเรียนอธิบายและอ่านโน้ตจีนได้
- 3.2 นักเรียนอธิบายลักษณะโน้ตสากลได้
- 3.3 นักเรียนอ่านโน้ตสากลได้

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 โน้ตจีนโบราณ
- 4.2 โน้ตสากล
- 4.3 การอ่านโน้ตสากล

5. กระบวนการเรียนรู้

5.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 5.1.1 อาจารย์ถามนักเรียนว่า ตัวโน้ตดนตรีมีกี่ตัว มีอะไรบ้าง
- 5.1.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะและประโยชน์ของตัวโน้ต
- 5.1.3 นักเรียนและอาจารย์ทบทวนเนื้อหาลักษณะโน้ตจีน และโน้ตสากล
- 5.1.4 นักเรียนและอาจารย์ทบทวนเนื้อหาวิธีการอ่านโน้ตสากล

5.2 ชั้นสอน

- 5.2.1 ครูแจกใบความรู้ให้กับนักเรียน และอธิบายชื่อลักษณะตัวโน้ตจีน และตัวโน้ตไทย
- 5.2.2 อาจารย์แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มที่ 1 ได้ตัวโน้ตจีน และกลุ่มที่ 2 ได้ตัวโน้ตไทย ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างตัวโน้ตจีนกับตัวโน้ตไทย
- 5.2.3 ให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงาน เพื่อฝึกบันทึก และอ่านโน้ตจีนตามจังหวะ
- 5.2.4 นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่องโน้ตสากล
- 5.2.5 อาจารย์อธิบายลักษณะตัวโน้ตและตัวหยุด
- 5.2.6 นักเรียนเขียนโน้ตจีนกำกับไว้ที่โน้ตสากล
- 5.2.7 นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 เรื่องโน้ตจีนกับโน้ตสากล
- 5.2.8 นักเรียนฝึกอ่านโน้ตจีน และโน้ตสากล
- 5.2.9 ให้นักเรียนฝึกออกเสียงความยาว 4 จังหวะ และ หยุดออกเสียง 4 จังหวะ
- 5.2.10 ให้นักเรียนฝึกออกเสียงความยาว 2 จังหวะ และ หยุดออกเสียง 2 จังหวะ
- 5.2.11 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ฝึกปฏิบัติในใบงาน ที่มีลักษณะโน้ตตัวกลม และโน้ตตัวขาว
- 5.2.12 อาจารย์อธิบาย ลักษณะโน้ตตัวดำ และตัวหยุด
- 5.2.13 อาจารย์สาธิตการอ่านโน้ตตัวดำ และตัวหยุด
- 5.2.14 ให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงาน เรื่อง การอ่านโน้ตตัวดำและ ตัวหยุด
- 5.2.15 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ฝึกปฏิบัติในใบงานที่ 1
- 5.2.16 นักเรียนนำโน้ตตัวกลม ตัวขาว และตัวดำนำมาเขียนลงในใบงานที่ 1
- 5.2.17 อาจารย์อธิบาย และสาธิตวิธีการอ่านตัวดำประจุค โน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น และเข้บ็ต 2 ชั้น
- 5.2.18 นักเรียนปรบมือตามจังหวะในใบงานที่ 1
- 5.2.19 นักเรียนฝึกอ่านโน้ตตามจังหวะ
- 5.2.20 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 10 คน ฝึกอ่านโน้ตสากล
- 5.2.21 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทดสอบการอ่านโน้ตสากลกับอาจารย์ผู้สอน
- 5.2.22 ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตเพลงที่อาจารย์กำหนดให้

5.3 ชั้นสรุป

5.3.1 นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันสรุปลักษณะโน้ตเงินลงในสมุด

5.3.2 นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับ ลักษณะและชื่อตัวโน้ตสากล และ
แนวทางในการฝึกปฏิบัติการอ่าน โน้ตสากล

5.3.3 ให้นักเรียนเขียนโน้ตสากลลงในบรรทัด 5 เส้น

6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1 ใบความรู้ เรื่องโน้ตเงินโบราณ

6.2 ใบความรู้ เรื่องโน้ตสากล

6.3 ใบงาน เรื่องโน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข็ม 1 ชั้น และตัวเข็ม 2 ชั้น

6.4 บรรทัด 5 เส้น

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการวัด

7.1.1 สังเกตจากพฤติกรรมการปฏิบัติงาน

7.1.2 ผลงานนักเรียน

7.1.3 ทักษะการอ่านโน้ตสากลนักเรียน

7.1.4 แบบทดสอบการอ่านโน้ตสากล

8. แหล่งการเรียนรู้

8.1 ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

8.2 บ้านดนตรีจีน

9. บันทึกผลหลังสอน

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....
.....
.....

9.3 แนวทางการพัฒนา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้จัดกิจกรรม

10. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ็ยन्हัว

ใบความรู้ เรื่อง ไม้ตจีนโบราณ

ไม้ตจีนของตลาดบางหลวงเป็นไม้ตจีนที่มีอายุหลายพันปี ได้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีการใช้ไม้ตจีนโบราณสำหรับการเรียนการสอนคนตริ้น้อยมาก ตัวไม้ตมีการปรับเปลี่ยนไปในรูปแบบอื่นๆ ในชุมชนตลาดบางหลวงยังคงมีอนุรักษ์และสืบทอดไม้ตจีนโบราณใช้ในการสอนคนตริ้นให้กับเยาวชน เอกลักษณ์ตัวไม้ตจีนโบราณของชุมชนมีลักษณะ ดังนี้

เซียง

แซ

กง

ฮ่วม

ถ้ว

อู

อี

เซียง

ห่อ

ชื้อ

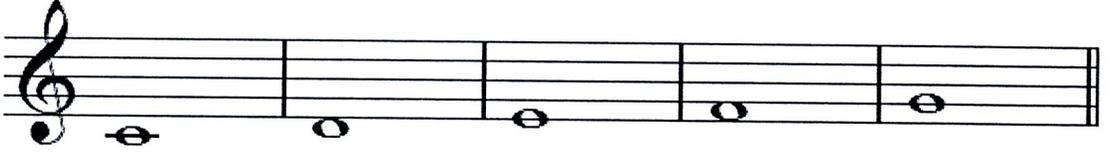
ใบความรู้ เรื่องโน้ตดนตรีสากล

ตำแหน่งชื่อตัวโน้ตในกุญแจซอล

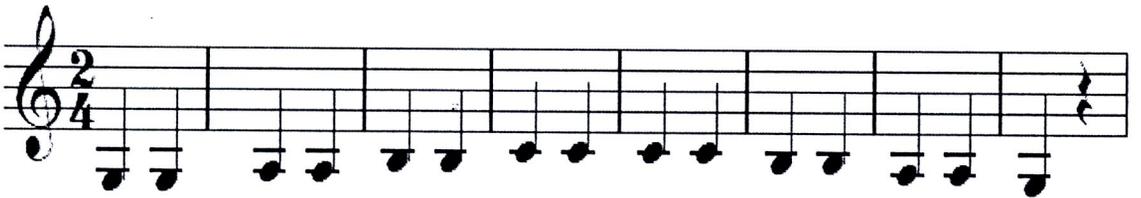

1. โน้ตตัวซอล (ตัวต่ำ) มีการบันทึกอยู่ได้บรรทัด 5 เส้น มีเส้นน้อย 2 เส้นเขียนเหนือตัวโน้ต
2. โน้ตตัวลา (ตัวต่ำ) มีการบันทึกอยู่ได้บรรทัด 5 เส้น มีเส้นน้อย 2 เส้น เขียนเหนือตัวโน้ต 1 เส้น และอีกเส้นหนึ่งเขียนขีดกึ่งกลางผ่าครึ่งตัวโน้ต
3. โน้ตตัวที (ตัวต่ำ) มีการบันทึกอยู่ได้บรรทัด 5 เส้น มีเส้นน้อย 1 เส้นเขียนเหนือตัวโน้ต
4. โน้ตตัวโด มีการบันทึกอยู่ได้บรรทัด 5 เส้น มีเส้นน้อย 1 เส้น เขียนขีดกึ่งกลางผ่าครึ่งตัวโน้ต
5. โน้ตตัวเร มีการบันทึกอยู่ได้บรรทัด 5 เส้น
6. โน้ตตัวมี มีการบันทึกอยู่คาบเส้นที่ 1 ในบรรทัด 5 เส้น
7. โน้ตตัวฟา มีการบันทึกอยู่ในช่องที่ 1 ในบรรทัด 5 เส้น
8. โน้ตตัวซอล มีการบันทึกอยู่คาบเส้นที่ 2 ในบรรทัด 5 เส้น
9. โน้ตตัวลา มีการบันทึกอยู่ในช่องที่ 2 ในบรรทัด 5 เส้น
10. โน้ตตัวที มีการบันทึกคาบเส้นที่ 3 ในบรรทัด 5 เส้น
11. โน้ตตัวโด (สูง) มีการบันทึกอยู่ในช่องที่ 3 ในบรรทัด 5 เส้น

แบบฝึกการอ่านโน้ตตัวกลม และตัวขาว

แบบฝึกการอ่านโน้ตสากล (โน้ตตัวดำและตัวหยุด)

แบบฝึกการอ่านโน้ตตัวดำประจูด

ใบกิจกรรม เรื่อง โน้ตจีน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ม. 3/1.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโน้ตจีนลงในตาราง และฝึกอ่านโน้ตตามจังหวะ

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

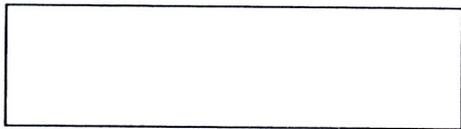
รายชื่อสมาชิกในกลุ่ม

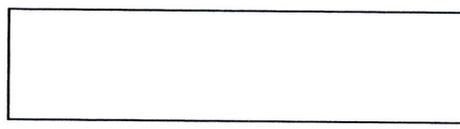
- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)

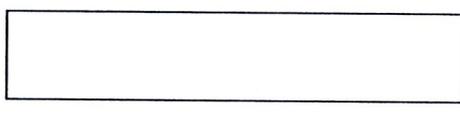
แบบทดสอบ เรื่องโน้ตจีนกับโน้ตสากล

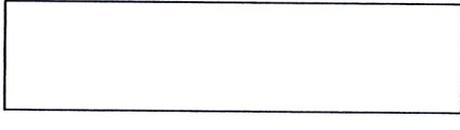
ชื่อ.....นามสกุล.....ห้อง ม.3/..... เลขที่.....

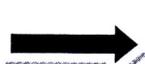
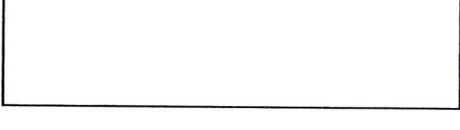
คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกเขียนโน้ตจีนในข้อ(1 -5) และเขียนโน้ตสากลในข้อ (6-10)

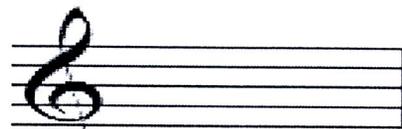
1.

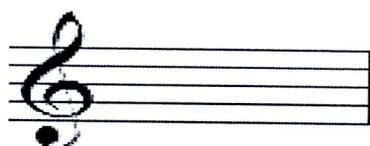
2.

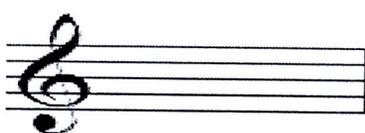
3.

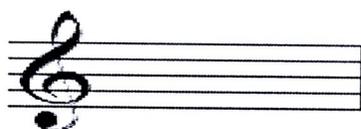
4.

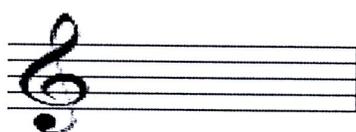
5.

6.

7. 六 六 I →

8. I R 六 →

9. R I 九 →

10. 五 五 上 →

.....

แบบวัดทักษะการอ่านโน้ต

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	หัวข้อการประเมินคะแนน					หมายเหตุ
			ทำนอง (5)	ความถูกต้อง ของโน้ต (5)	จังหวะ (5)	ความตั้งใจ (5)	คะแนนรวม (20)	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ : เกณฑ์การประเมิน

ดีมาก 17 - 20 คะแนน

ดี 13 - 16 คะแนน

พอใช้ 9 - 12 คะแนน

ควรปรับปรุง 5 - 8 คะแนน

ต่ำกว่าเกณฑ์ 0 - 4 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีจีน

จำนวน 10 ชั่วโมง

1. มาตรฐานที่ ศ. 2.1

เข้าใจแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. สาระสำคัญ

การปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติเครื่องดนตรีที่มีหน้าที่แตกต่างกัน ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ฝึกความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง อีกทั้งช่วยส่งเสริมความสามารถทักษะทางดนตรีตามที่ตนเองถนัด

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ความสามารถการปฏิบัติเครื่องดนตรีจีน

4. สาระการเรียนรู้

การปฏิบัติเครื่องดนตรีจีน

5. กระบวนการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

5.1.1 อาจารย์แนะนำให้นักเรียนรู้จักกับปราชญ์ท้องถิ่น

5.1.2 นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันทบทวนความรู้ที่ได้จากการเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีจีนกับปราชญ์ท้องถิ่น

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 ปราชญ์ท้องถิ่นแนะนำเครื่องดนตรีจีนที่มีอยู่ในชุมชนบางหลวง

5.2.2 ปราชญ์ท้องถิ่นอธิบายการนั่ง การจับคันทัก วิธีการ และเทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีจีนแต่ละประเภทให้กับนักเรียน

5.2.3 ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตาม โดยมีปราชญ์ชาวบ้านและอาจารย์คอยให้คำแนะนำ

5.2.4 อาจารย์แนะนำการเล่นเครื่องดนตรีจีนกับโน้ตดนตรีสากล

5.2.5 นักเรียนฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีจีนกับโน้ตดนตรีสากล

5.2.6 ให้นักเรียนทดสอบการเล่นเครื่องดนตรีจีนกับปราชญ์ท้องถิ่น

5.3 ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปความรู้การเล่นเครื่องดนตรีจีนของชุมชนบางหลวง

6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1 เครื่องดนตรีจีน

6.2 ใบความรู้ดนตรีจีน

6.3 แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผล

7.1.1 สังเกตจากพฤติกรรมการเล่นปฏิบัติ

7.1.2 แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

8. แหล่งการเรียนรู้

8.1 บ้านดนตรีจีน

8.2 ปราชญ์ชาวบ้าน

8.3 โรงเรียนวันออกตั้ง

9. บันทึกผลหลังสอน

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

9.3 แนวทางการพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้จัดการกิจกรรม

10. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ็ยन्हัว

ใบความรู้เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีจีน

ความรู้เกี่ยวกับซอฟ้าอี้

ซอฟ้าอี้เป็นซอจีน มี 2 สาย มีรูปร่างลักษณะคล้ายซอฮู้ของไทย กะโหลกซอทำมาจากกะลามะพร้าวผ่าด้านหน้าแล้วอัดด้วยไม้ประกอบนั่นกับส่วนที่เป็นกะโหลก ใช้เปลือกหอยแครงทำเป็นหย่อง คันชักซอยาวประมาณ 76 เซนติเมตร ทำจากไม้ชิงชัน มีลูกบิดจำนวน 2 อัน มีความยาวประมาณ 17 เซนติเมตร คันชักทำมาจากไม้ไผ่หิน ด้านปลายมีเกลียวหมุนเพื่อใช้ปรับแต่งความตึงหย่อนของสาย หรือหางม้าของคันชักซอ

ตำแหน่งเสียงของซอฟ้าอี้

ตำแหน่งการใช้นิ้วกดสาย	ตัวโน้ตที่สายเอก (สายใน)	ตัวโน้ตที่สายทุ้ม (สายนอก)
สี่สายเปล่า	เสียงโด	เสียงซอล
ใช้นิ้วชี้กดสาย	เสียงเร	เสียงลา
ใช้นิ้วกลางกดสาย	เสียงมี	เสียงที
ใช้นิ้วนางกดสาย	เสียงฟา	เสียงโด
ใช้นิ้วก้อยกดสาย	-	เสียงเร

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ในท่าหนึ่งการบรรเลงซอฟ้าอี้ นั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่เกร็ง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป การจับซอ มือซ้ายจับคันทวน วางอยู่ตำแหน่งบนโคนขาซ้าย โนมัดซอไปทางด้านหน้าเวลาในการบรรเลง คันซอจะอยู่ติดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วโป้งกับนิ้วชี้ มือซ้ายจะจับซอในลักษณะการประคองโดยวัดจากกะลาด้านล่าง ขึ้นไป 1 คืบ กับ 1 นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มืออยู่ในท่าประคองคันซอ การวางข้อศอกห่างจากลำตัวพอสมควร นิ้วทั้งสี่เรียงอยู่บนสาย สำหรับมือขวา จับคันชักห่างจากหมุดครึ่งของสายประมาณหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับคันชัก นิ้วกลางสอดไว้ระหว่างคันชักกับหางม้า ส่วนนิ้วนางกับ

นิ้วก้อยอยู่นอกหางมีอยู่ด้านนอกของคันชัก ไม่กางหรือหนีบข้อศอกจนเกินไป การกดนิ้วต้องกดให้แน่นทั้งสองสาย ถ้ากดเบาเกินไปเสียงอาจไม่ชัดหรือเกิดเสียงกรือ ใช้ปลายนิ้วในการกดที่ตำแหน่งของสายซอ

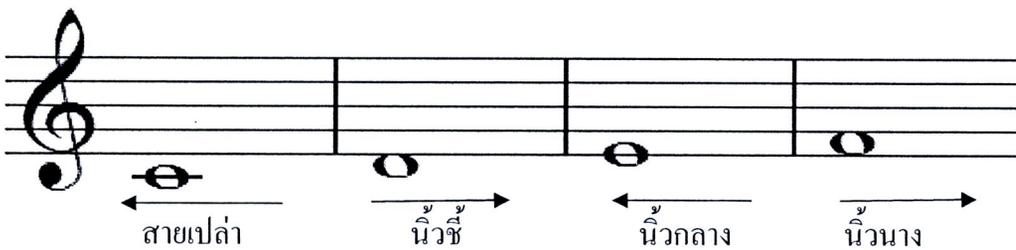
2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นต่อนก่อนการฝึกการบรรเลงนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถ ดังนี้

2.1 ฝึกการใช้แขนและมือขวาบังคับคันชักแบบครึ่งข้อครึ่งแขน โดยไกวคันชักออก – เข้าที่สายเปล่าในแนวนานกับพื้นราบ และให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ โดยดึงคันชักออกยาวๆ เกือบสุดปลายสืออย่างช้าๆ จนเกิดความชำนาญและมีเสียงดังชัดเจน

2.2 การไล่เสียง เมื่อสีซอสายเปล่าจนเกิดความชำนาญและมีเสียงดังชัดเจนแล้ว ต่อมาฝึกการใช้นิ้วกดลงที่สาย โดยการไล่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงที่สาย จนสามารถจำตำแหน่งสัมผัสของนิ้วแต่ละนิ้วที่กดลงบนสายซอได้อย่างแม่นยำ

การไล่เสียงบนสายในซอฟ้าสี่ จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

การไล่เสียงบนสายนอกซอฟ้าสี่ จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

ใบความรู้ ขอเอื้อหู

ความรู้เกี่ยวกับขอเอื้อหู

ขอเอื้อหูเป็นขอจีน ในภาษาแต้จิ๋วเรียกว่า หยี่ฮู้ มี 2 สาย กะโหลกขอทำจากไม้ดำ คันขอมีความยาวประมาณ 13 เซนติเมตร ด้านหน้าของกระบอกซึ่งด้วยหนังงูเหลือม มีหย่องทำมาจากไม้ดำ คันขอยาวเท่ากับคันชัก 81 เซนติเมตร มีลูกบิด 2 อัน มีความยาว 15 เซนติเมตร คันชักทำจากไม้ไผ่หิน ด้านปลายมีเกลียวหมุนเพื่อใช้ปรับแต่งความตึงหย่อนของสาย หรือหางม้าของคันชักขอ

ตำแหน่งของสายขอเอื้อหู

ตำแหน่งการใช้นิ้วกดสาย	ตัวโน้ตที่สายเอก (สายใน)	ตัวโน้ตที่สายทุ้ม (สายนอก)
สี่สายเปล่า	เสียงซอล	เสียงเร
ใช้นิ้วชี้กดสาย	เสียงลา	เสียงมี
ใช้นิ้วกลางกดสาย	เสียงที	เสียงฟา
ใช้นิ้วนางกดสาย	เสียงโด	เสียงซอล
ใช้นิ้วก้อยกดสาย	-	เสียงลา

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ในทำนองการบรรเลงขอเอื้อหูนั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่เกร็ง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป การจับขอ มือซ้ายจับคันทวน วางอยู่ตำแหน่งบน โคนขาซ้าย โนม้ตัวขอไปทางด้านหน้าเวลาในการบรรเลง คันขอจะอยู่ตึงงอมนิ้วระหว่างนิ้วโป้งกับนิ้วชี้ มือซ้ายจะจับขอในลักษณะการประคองโดยวัดจากกะลา ขึ้นไป 1 คืบ กับ 1 นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มืออยู่ในท่าประคองคันขอ การวางข้อศอกห่างจากลำตัวพองาม นิ้วทั้งสี่เรียงอยู่บนสาย สำหรับมือขวา จับคันชักห่างจากมุดครึ่งของสายประมาณหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับคันชัก นิ้วกลางสอดไว้ระหว่างคันชักกับหางม้า ส่วนนิ้วนางกับนิ้วก้อยอยู่นอกหางม้า และอยู่ด้านนอกของคันชัก ไม่กางหรือหนีบข้อศอกจนเกินไป การกดนิ้วต้องกดให้แน่น

ใบความรู้ ซอหี้อี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับซอหี้อี

ซอหี้อี เป็นซอที่ได้รับความนิยมอย่างมาก มี 2 สายเหมือนกับซอจีนอื่นๆ สายทำด้วยไหม คันทวนและกะโหลกซอทำจากไม้ไผ่ ลูกบิดทำจากไม้เนื้อแข็ง กระจบอกซอทำมาจากไม้ดำ มีความยาว 8.5 เซนติเมตร ด้านหน้าของกะโหลกขึ้นหน้าด้วยหนังงูเหลือม มีหย่องที่ทำมาจากไม้ดำ คันซอยาวเท่ากับคันซอก 75 เซนติเมตร มีลูกบิดจำนวน 2 อัน มีความยาวประมาณ 13 เซนติเมตร คันซอกทำจากไม้ไผ่หิน ด้านปลายมีเกลียวหมุนเพื่อใช้ปรับแต่งความตึงหย่อนของสายหรือหางม้าของคันซอก

ตำแหน่งของสายซอหี้อี

ตำแหน่งการใช้นิ้วกดสาย	ตัวโน้ตที่สายเอก (สายใน)	ตัวโน้ตที่สายทุ้ม (สายนอก)
สี่สายเปล่า	เสียงซอล	เสียงโด
ใช้นิ้วชี้กดสาย	เสียงลา	เสียงเร
ใช้นิ้วกลางกดสาย	เสียงที	เสียงมี
ใช้นิ้วนางกดสาย	เสียงโด	เสียงฟา
ใช้นิ้วก้อยกดสาย	-	เสียงซอล

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ในทำนองการบรรเลงซอหี้อีนั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่เกร็ง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป การจับซอ มือซ้ายจับคันทวน วางอยู่ตำแหน่งบนโคนขาซ้าย โนมัดตัวซอไปทางด้านหน้าเวลาในการบรรเลง คันซอจะอยู่ติดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วโป้งกับนิ้วชี้ มือซ้ายจะจับซอในลักษณะการประคองโดยวัดจากกะลา ขึ้นไป 1 คืบกับ 2 นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มืออยู่ในท่าประคองคันซอ วางข้อศอกห่างจากลำตัวพอสมควร นิ้วทั้งสี่เรียงอยู่บนสาย สำหรับมือขวาจับคันซอกห่างจากมุดครึ่งของสายประมาณหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับคันซอก นิ้วกลางสอดไว้ระหว่างคันซอกกับหางม้า ส่วนนิ้วนางกับนิ้วก้อยอยู่

นอกหางม้าอยู่ด้านนอกของคันชัก ไม่กางหรือหนีบข้อศอกจนเกินไป การกดนิ้วต้องกดให้แน่นทั้งสองสาย ถ้ากดเบาเกินไปเสียงอาจไม่ชัดหรือเกิดเสียงเคือ ใช้ปลายนิ้วในการกดที่ตำแหน่งของสายขอ

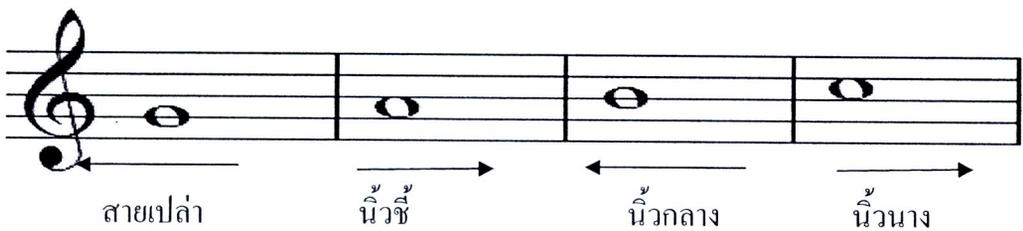
2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 ฝึกการใช้แขนและมือขวาบังคับคันชักแบบครึ่งข้อครึ่งแขน โดยไกวคันชักเข้า - ออกที่สายเปล่าในแนวนานกับพื้นราบ และให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ โดยดึงคันชักออกยาวๆ เกือบสุดปลายฝักสีอย่างช้าๆ จนให้เกิดความชำนาญและมีเสียงดังชัดเจน

2.2 การไล่เสียง เมื่อสีขอสายเปล่าจนเกิดความชำนาญและมีเสียงดังชัดเจนแล้ว ต่อมาฝึกการใช้นิ้วกดลงที่ละสาย โดยการไล่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงทีละสาย จนสามารถจำตำแหน่งสัมผัสของนิ้วแต่ละนิ้วที่กดลงบนสายขอได้อย่างแม่นยำ

การไล่เสียงบนสายนอกขอที่สี่ จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

การไล่เสียงบนสายนอกขอที่สี่ จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

หมายเหตุ

← การสีขอใช้คันชักเข้า

→ การสีขอใช้คันชักออก

ใบความรู้ เฉ่งคิม

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฉ่งคิม

ฉ่งคิมเป็นเครื่องคิดของชาวแต้จิ๋ว มี 2 สาย มีลักษณะคล้ายกับกีตาร์ มีนมรองสาย 12 นม ทำจากกระดูกสัตว์ กล้องเสียงโค้งเป็นหยัก 6 หยักคล้ายรูปดอกไม้ มีวิธีการดีดด้วยเล็บมือ ฉ่งคิม ให้น้ำเสียงที่ก้องกังวานและให้เสียงเบา มีลูกบิด 2 อันใช้เพื่อปรับเสียง ฉ่งคิมเป็นสัญลักษณ์ของชาวแต้จิ๋วนิยมเล่นกันแพร่หลายในหมู่ชาวแต้จิ๋ว การเทียบเสียงสายเอกจะเทียบตัว โน้ตเสียงแซ (โน้ตตัว D) และสายทุ้มจะเทียบเสียงห่อ (โน้ตตัวซอลต่ำ)

ตำแหน่งของสายฉ่งคิม

สายใน	ร	ม	ฟ	ซ	ถ	ท	ด	ร	ม
สายนอก	ซ	ถ	ท	ด	ร	ม	ฟ	ซ	ถ

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ทำนั้งการบรรเลงฉ่งคิมนั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่เกร็ง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป การจับเครื่องดนตรีฉ่งคิม มีลักษณะคล้ายๆ การจับกีตาร์ นิ้วโป้งอยู่ด้านหลังของคอ ส่วนนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย วางในช่องของตัวฉ่งคิม สำหรับมือขวาใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ทำลักษณะการจับปิด คีตกีตาร์ ใช้นิ้วโป้งนิ้วชี้ดีดสายฉ่งคิม ส่วนนิ้วอื่นๆ เรียงนิ้วให้สวยงาม ตัวฉ่งคิมจะวางอยู่ในระดับท้องของผู้เล่น เียงขึ้นทำมุม 45 องศา การดีดสายฉ่งคิมจะต้องดีดให้มีน้ำหนักที่ชัดเจน เพื่อให้เสียงที่มีความกังวานและไพเราะ

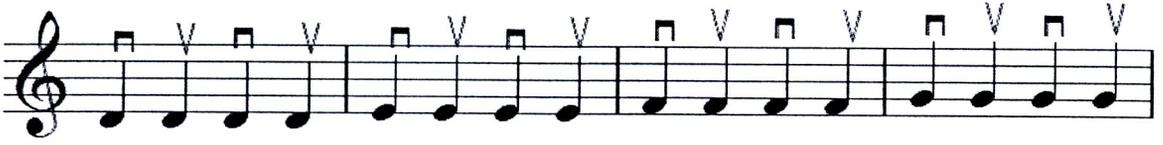
2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

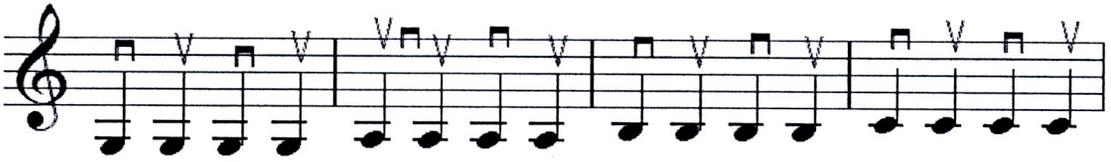
2.1 ฝึกการใช้มือขวาในการดีด โดยการดีดขึ้น – ลงให้มีเสียงสม่ำเสมอ

2.2 ฝึกการใช้มือขวาและมือซ้ายให้มีความสัมพันธ์กัน ด้วยวิธีการใช้มือขวาดีดสายเปล่าและมือซ้าย กดลงในช่องของเอียงคิมให้เกิดความชำนาญ

การไล่เสียงบนสายนอกเง้งก็มด้วยการดีดขึ้น และดีดลง

การไล่เสียงบนสายนอกเง้งก็มด้วยการดีดขึ้น และดีดลง

V หมายถึง การดีดสายขึ้น

∩ หมายถึง การดีดสายลง

ใบความรู้ ไว้อยู่

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไว้อยู่

ไว้อยู่เป็นเครื่องคิด มี 4 สาย สายทำด้วยไหม โดยแบ่งเป็น 2 สายคู่ตั้งเสียงเหมือนกัน มีคอสั้น มี 10 - 12 ช่อง มีกล่องเสียงรูปกลมเหมือนพระจันทร์ (ไว้อยู่ แปลว่า พระจันทร์) ให้เสียงค่อนข้างแหบ มีลูกบิดจำนวน 4 สายไว้สำหรับตั้งเสียง การเทียบเสียงสายเอกจะเทียบตัวโน้ตเสียงแซ (โน้ตตัว D) และสายทุ้มจะเทียบเสียงห่อ (โน้ตตัวซอลต่ำ)

ตำแหน่งสายของไว้อยู่

สายใน	ร	ม	ฟ	ซ	ล	ท	ค	ร	ม
สายนอก	ซ	ล	ท	ค	ร	ม	ฟ	ซ	ล

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ในท่าทางการบรรเลงไว้อยู่ ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่เกร็ง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป การจับเครื่องดนตรีไว้อยู่ มีลักษณะคล้ายๆ การจับกีตาร์ นิ้วโป้งอยู่ด้านหลังของคอ ส่วนนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย วางในช่องของตัวไว้อยู่ สำหรับมือขวาใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ทำลักษณะการจับปิดคอร์ดกีตาร์ ใช้ปลายนิ้วคิดสายไว้อยู่ ส่วนนิ้วอื่นๆ เรียงนิ้วให้สวยงาม ตัวเครื่องจะวางอยู่ในระดับท้องของผู้เล่น เหยียดขึ้นทำมุม 45 องศา การคิดสายเครื่องจะต้องคิดให้มีน้ำหนักที่ชัดเจน เพื่อให้เสียงที่มีความกังวานขึ้นและไพเราะ

2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 ฝึกการใช้มือขวาในการคิด โดยการคิดขึ้น- ลงให้มีเสียงสม่ำเสมอ

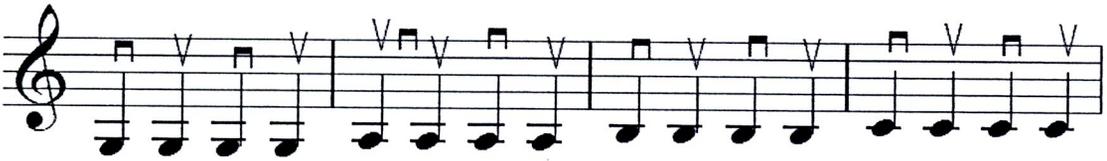
2.2 ฝึกการใช้มือขวาและมือซ้ายให้มีความสัมพันธ์กัน ด้วยวิธีการใช้มือขวาคิดสายเปล่าและ

มือซ้าย กดลงในช่องของไว้อยู่ให้เกิดความชำนาญ

การไล่เสียงบนสายนอกวีวก็้มด้วยการดีดขึ้น และดีดลง

การไล่เสียงบนสายนอกวีวก็้มด้วยการดีดขึ้น และดีดลง

V หมายถึง การดีดสายขึ้น

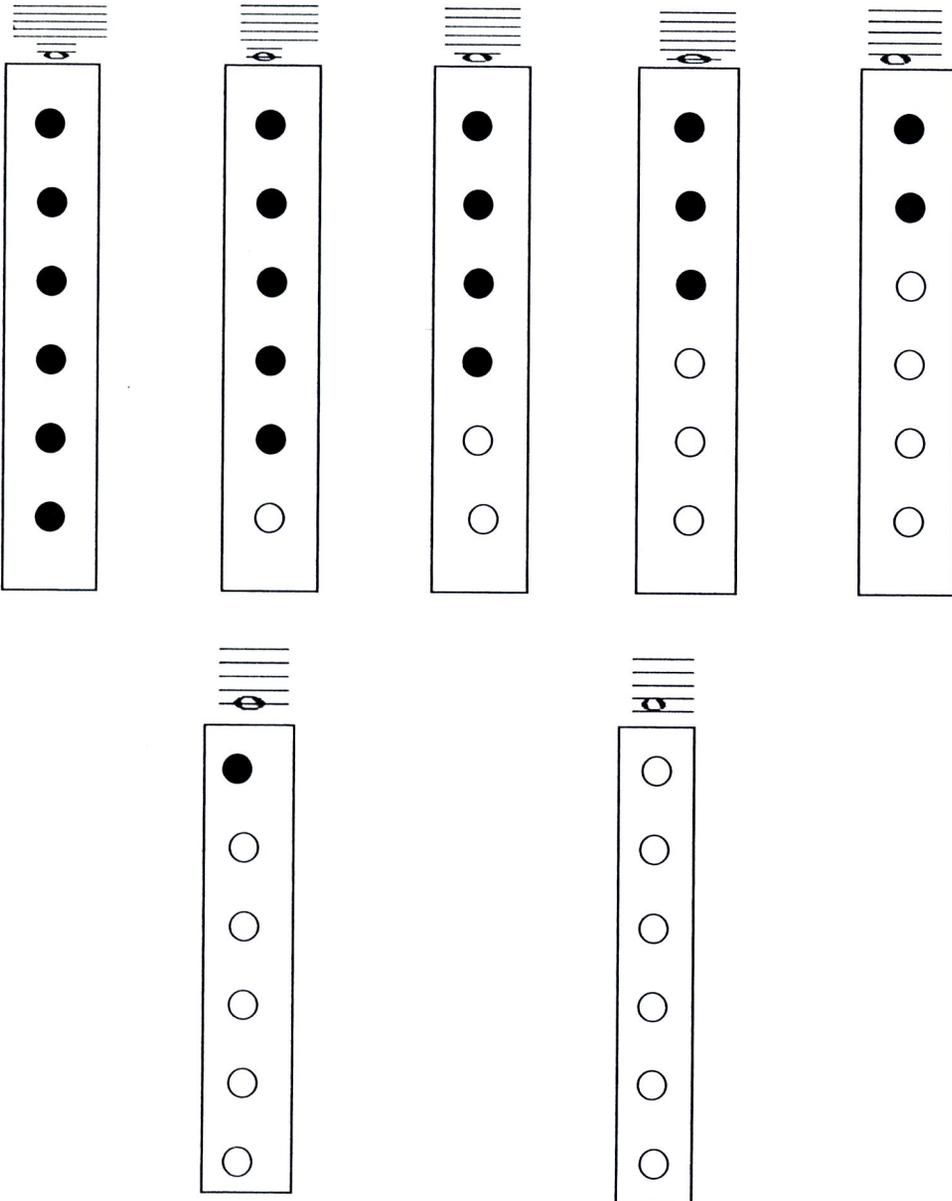
□ หมายถึง การดีดสายลง

ใบความรู้ ห่วยเต็ก

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับห่วยเต็ก

ห่วยเต็ก เป็นขลุ่ยจีนประเภทเครื่องเป่าทางด้านข้าง ด้านบนของขลุ่ยมีจำนวน 8 รู ประกอบไปด้วย นิ้วปิด-เปิดด้านบน 6 รู รูปิดเยื่อไผ่ 1 รู และรูที่ใช้สำหรับเป่า 1 รู ส่วนด้านล่างจะมีรูปิดอีก 1 รู ห่วยเต็กจะต้องมีการใช้เยื่อไผ่ในการปิดรู เพื่อปรับแต่งเสียงให้ไพเราะสดใสเหมือนกับเสียงนก โดยส่วนใหญ่ ห่วยเต็กจะเป็นตัวเทียบเสียงให้กับซอจีนต่างๆ และมีอยู่หลายขนาด

ตำแหน่งระบบนิ้วห่วยเต็ก

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

ในการบรรเลงห่วยเต๋กนั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป จัดตำแหน่งเครื่องดนตรีอยู่ในระดับปาก ขนานราบไปกับพื้น การใช้มือขวาหรือมือซ้ายนั้น มือใดจะอยู่ข้างบนหรือข้างล่าง ขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้บรรเลง

2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้นผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 เป่าลมเข้าไปในช่องที่เป่าให้เกิดเสียงดังและให้มีเสียงยาว

2.2 ฝึกการกดนิ้วที่ละมือ โดยเริ่มจากมือซ้าย หรือมือขวาก่อนก็ได้แล้วแต่ความถนัดของผู้เรียน

การฝึกหัดไล่เสียงห่วยเต๋ก

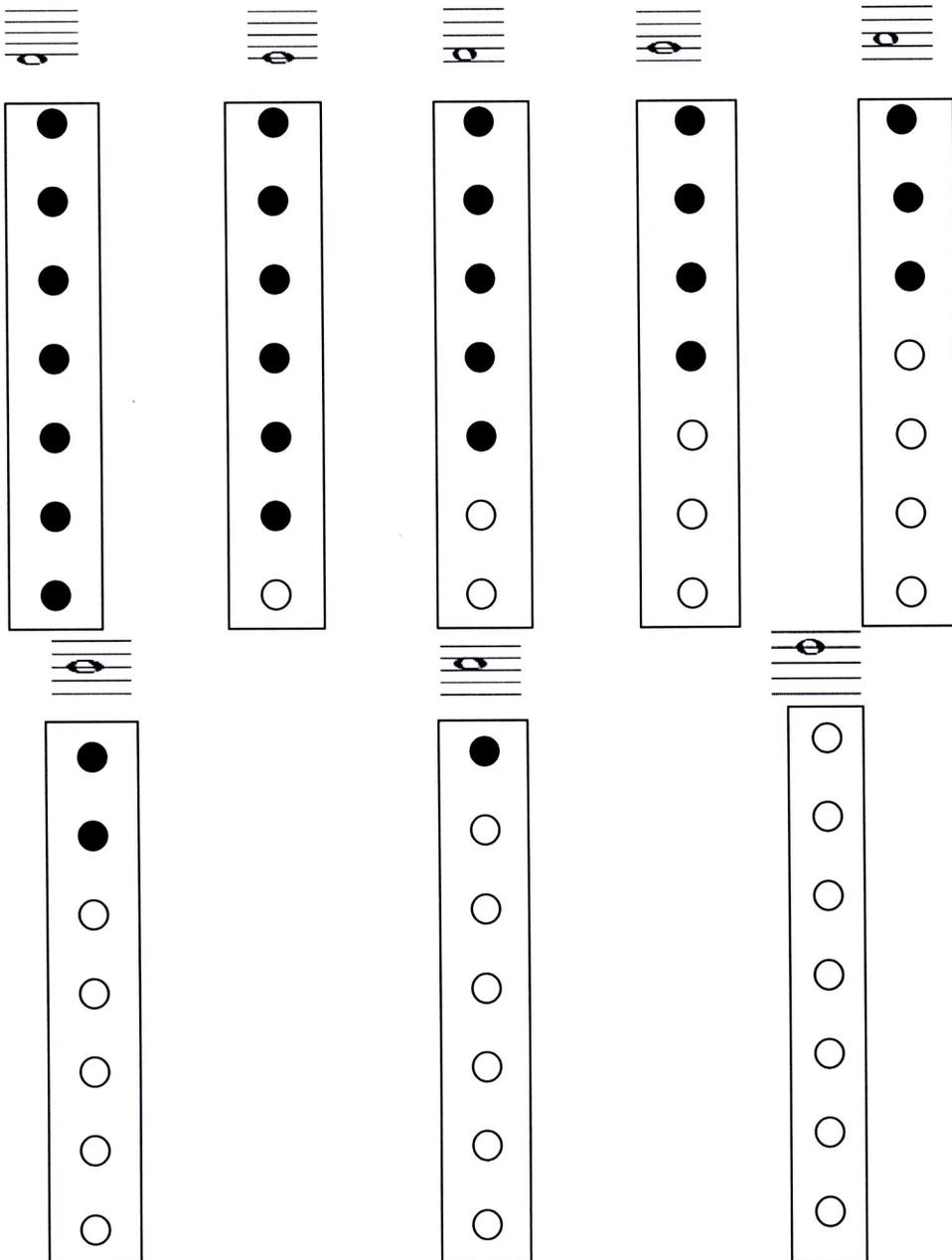
1. โน้ตตัวโด ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ของมือซ้ายปีครุนิ้ว
2. โน้ตตัวเร ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง ของมือซ้ายปีครุนิ้ว
3. โน้ตตัวมิ ใช้นิ้วชี้ ของมือซ้ายปีครุนิ้ว
4. โน้ตตัวฟา เปิดทุกนิ้ว
5. โน้ตตัวซอล ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ของมือซ้าย และมือขวาปีครุนิ้ว
6. โน้ตตัวลา ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ของมือซ้าย ปีครุนิ้ว และใช้นิ้วชี้ และนิ้วกลาง ของมือขวาปีครุนิ้ว
7. โน้ตตัวที ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ของมือซ้าย ปีครุนิ้ว และใช้นิ้วชี้ ของมือขวาปีครุนิ้ว
8. โน้ตตัวโด (สูง) ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ของมือซ้ายปีครุนิ้ว

ใบความรู้ ปี่ตีต้า

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปี่ตีต้า

ปี่ตีต้า เป็นเครื่องประเภทเครื่องเป่าลึนคู่ ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ เลาปี่ และลำโพง เลาปี่ ทำด้วยไม้ ส่วนลำโพงทำจากโลหะ บนเลาปี่เจาะรูสำหรับปิด - เปิด เพื่อบังคับเสียงทั้งสิ้น 8 รู เป็นรู ระดับเสียง 7 รู และรูนิ้วค้ำอีก 1 รู ท่อลมของปี่มีความยาวประมาณ 10 เซนติเมตร ลำโพงปี่มีความสูง ประมาณ 14.5 เซนติเมตร

ตำแหน่งระบบนิ้วปี่ตีต้า

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

การบรรเลงปี่ตีตั้นนั้น ผู้เล่นจะนั่งลำตัวตรง ไม่ก้มหน้าหรือเงยหน้าเกินไป ใช้นิ้วโป้งปิดรูด้านตรงกันข้ามกับนิ้วชี้ และใช้นิ้วชี้ กลาง นาง และนิ้วก้อย บังคับนิ้วรูปปิด – เปิดด้านบน การใช้มือขวาหรือมือซ้ายนั้นจะวางอยู่ข้างบนหรือข้างล่างก็ได้ขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้บรรเลง

2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้นผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 เป่าลิ้นปี่ให้มีเสียง และมีเสียงให้ยาวก่อน

2.2 ฝึกการกดนิ้วทีละมือ โดยเริ่มจากมือซ้าย หรือมือขวาก่อนก็ได้แล้วแต่ความถนัดของผู้เรียน

การฝึกหัดการไล่เสียงปี่ตีตั้น

1. โน้ตตัวเร ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อยมือขวา และใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือซ้ายปิดรูนิ้ว
2. โน้ตตัวมี ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือขวา และใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือซ้ายปิดรูนิ้ว
3. โน้ตตัวฟา ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลางมือขวา และใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือซ้ายปิดรูนิ้ว
4. โน้ตตัวซอล ใช้นิ้วชี้มือขวา และใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือซ้ายมือซ้ายปิดรูนิ้ว
5. โน้ตตัวลา ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางมือซ้าย ปิดรูนิ้ว
6. โน้ตตัวที ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลางมือซ้ายปิดรูนิ้ว
7. โน้ตตัวโด ใช้นิ้วชี้มือซ้าย ปิดรูนิ้ว
8. โน้ตตัวเร เปิดทุกนิ้ว

ใบความรู้ เอียงคัม

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเอียงคัม

เป็นเครื่องดนตรีที่มีรูปร่างสี่เหลี่ยมคางหมู วางอยู่บนฉากไม้ประกบกันเพียง 3 ด้าน จดลวดลายสวยงาม ความยาวด้านบน 77 เซนติเมตร ความยาวด้านล่าง 117 เซนติเมตร ความกว้าง 55 เซนติเมตร มีรางรองลูกกลิ้งที่ใช้สำหรับเปลี่ยนบันไดเสียงอยู่ทั้งสองข้างมีหย่อง 5 แถว แต่ละแถวมีจำนวนหย่องไม่เท่ากัน มีการชิงสายที่แน่นหนา ให้น้ำเสียงที่ก้องกังวาน ตลอดจนมีเทคนิคการบรรเลงที่ไพเราะน่าฟัง ได้หลายรูปแบบ จึงทำให้เป็นเครื่องดนตรีที่นิยมในวงดนตรีจีนทั่วไป

ตำแหน่งเสียงของเอียงคัม

แถวด้านซ้าย	แถวกลาง	แถวด้านขวา
ลา	เร	เร
ซอล	โด	โด
ฟา	ที	ที
มี	ลา	ลา
เร	ซอล	ซอล
โด	ฟา	ฟา
ที	มี	มี
ลา	เร	เร
ซอล	โด	โด
ฟา	ที	ที

ตำแหน่งเสียงของเอียงคิม (ต่อ)

แถวด้านซ้าย	แถวกลาง	แถวด้านขวา
มี	ลา	ลา
เร	ชอล	ชอล

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

การนั่งบรรเลง ปล่อยตัวตามสบาย ไม่เกร็ง ไม่เงยหน้าหรือก้มหน้าจนเกินไป นั่งอยู่กึ่งกลางตัวเอียงคิม การจับไม้จิมจะแบ่งไม้จิมออกเป็น 3 ส่วนโดยนับจากหัวไม้ถึงปลายไม้จิม จะจับส่วนที่ 3 ของไม้จิม โดยใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้เป็นหลักในการจับไม้จิม นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางประกออยู่ด้านล่างของไม้จิม

2. วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

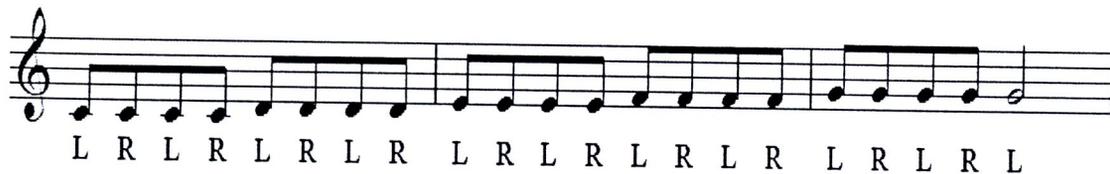
ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 ฝึกตีตัวโน้ตบนสายจิมให้ถูกต้องและมีความแม่นยำ

2.2 ฝึกการตีสลับมือ ระหว่างมือขวาและมือซ้ายให้มีความสัมพันธ์กัน

การฝึกหัดตีเอียงคิม

การฝึกใช้มือขวาและมือซ้าย ตีโน้ตเสียงเดียว

การฝึกตีคู่แปด

L หมายถึง ใช้มือซ้ายตีเอียงคิม

R หมายถึง ใช้มือขวาตีเอียงคิม

ใบความรู้ โซว่ลื้อ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโซว่ลื้อ

โซว่ลื้อ เป็นฆ้องแบบขนาดใหญ่ มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 30 นิ้ว ขอบหนาประมาณ 1 นิ้ว ตีด้วยลูกไม้กลมๆ โดยต้องตีบริเวณใกล้จุดศูนย์กลางของฆ้อง ให้เสียงดังพราวกระจาย ลักษณะเสียงที่ได้จะเป็นเสียงที่แสดงความยิ่งใหญ่ โอฬาร ชื่อของโซว่ลื้อมาจากเสียงของมันเอง โซว่ หมายถึง เสียงแตกพราว ส่วนคำว่า ลื้อ แปลว่า ฆ้อง จึงมีความหมายว่า ฆ้องที่มีเสียงที่แตกพราวจากเป็นฆ้องโลหะ ถ้าต้องการให้มีเสียงที่สั้นลง ก็สามารถใช้มืออีกข้างหนึ่งอุดเสียงเพื่อไม่ให้มีเสียงกังวานมากจนเกินไป ใช้บรรเลงประกอบจังหวะในวงดนตรีห่อแก้ว

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

การนั่งบรรเลง ปล่อยตัวตามสบาย ไม่เกร็ง ไม่เงยหน้าหรือก้มหน้าจนเกินไป นั่งอยู่ด้านข้างของโซว่ลื้อ การจับไม้ตี จะจับไม้กำแบบหลวมๆ มีลักษณะคล้ายๆการจับไม้ทั่วๆไป

วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

- 2.1 ฝึกตีโซว่ลื้อให้ลงใกล้ๆกับจุดศูนย์กลาง และให้ตรงจังหวะกับเสียงกลอง
- 2.2 ฝึกการตีฆ้อง และฝึกอุดเสียงเพื่อลดความกังวานของเสียง

การฝึกหัดตีโซว่ลื้อตามจังหวะโน้ตสากล

โน้ตตัวดำ

โน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น

ใบความรู้ ตังลื้อ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับตังลื้อ

ตังลื้อเป็นฆ้องแบนขนาดใหญ่ มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 18 นิ้ว ขอบหนา 1 นิ้ว ตีด้วยไม้เนื้อแข็ง สามารถตีได้ทั้งจุดศูนย์กลาง และบริเวณขอบของตังลื้อ ลักษณะเสียงที่ได้จะเป็นเสียงที่แสดงความยิ่งใหญ่ โอฬาร และดังมาก ใช้บรรเลงประกอบจังหวะในวงดนตรีหล่อโก้ว

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

การนั่งบรรเลง ปล่อยตัวตามสบาย ไม่เกร็ง ไม่เมยหน้าหรือก้มหน้าจนเกินไป มือซ้ายจับขอบของตังลื้อ มือขวาจับไม้เพื่อใช้ตีตังลื้อ

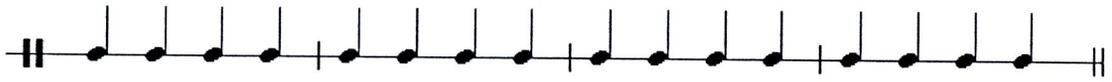
วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

2.1 ฝึกตีตังลื้อให้ตรงจังหวะกับเสียงกลอง

การฝึกหัดตีตังลื้อตามจังหวะโน้ตสากล

โน้ตตัวดำ

โน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้น

ใบความรู้ ฉาบจีน

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฉาบจีน

ฉาบจีนที่มีอยู่ในชุมชนบางหลวงมี 2 ขนาด คือ ฉาบเล็ก (โซ่ยบ๊ะ) และฉาบใหญ่ (ตั้วบ๊ะ) ฉาบเล็ก ให้น้ำเสียงที่แหลมคม ส่วนฉาบใหญ่ให้น้ำเสียงที่ตั้ง ยิ่งใหญ่ ฉาบเล็กมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 7 นิ้ว ส่วนฉาบใหญ่มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 11 นิ้ว ใช้บรรเลงประกอบจังหวะในวงดนตรี หล่อโก้ว และวงหีชี

การเตรียมความพร้อมก่อนการบรรเลง

การนั่งบรรเลง ปล่อยตัวตามสบาย ไม่เกร็ง ไม่เงยหน้าหรือก้มหน้าจนเกินไป จับฉาบไว้ ด้านหน้าผู้เล่นแบบตั้งฉาก โดยมือหนึ่งจะมีการจับฉาบแบบคว่ำมือ โดยจับที่ปลายเชือกที่อยู่ด้านบนสุดของฝาฉาบ ส่วนอีกมือหนึ่งจะวางอยู่ใต้ฝาฉาบ

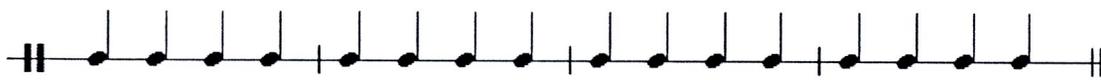
วิธีการบรรเลงเบื้องต้น

ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถขั้นพื้นฐานก่อน ดังนี้

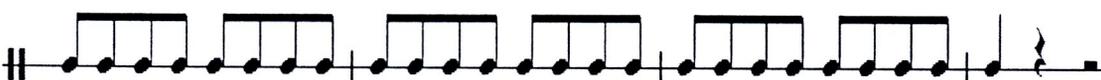
2.1 ฝึกตีฉาบจีนให้ตรงจังหวะกับเสียงกลอง

การฝึกหัดตีฉาบจีนตามจังหวะโน้ตสากล

โน้ตตัวดำ

โน้ตตัวเข็บบัด 1 ชั้น

แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	หัวข้อการประเมินคะแนน							หมายเหตุ
			ทำนอง (5)	จังหวะ (5)	ท่าทางการบรรเลง (5)	ความตั้งใจ (5)	เทคนิคการบรรเลง (5)	การแสดงออก (5)	คะแนนรวม (30)	
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ : เกณฑ์การประเมิน

- ดีมาก 25 - 30 คะแนน
- ดี 19 - 24 คะแนน
- พอใช้ 13 - 18 คะแนน
- ควรปรับปรุง 7 - 12 คะแนน
- ต่ำกว่าเกณฑ์ 0 - 6 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 5 เรื่อง เพลงจีนมีคุณค่า

จำนวน 10 ชั่วโมง

1. มาตรฐานที่ ศ. 2.1

เข้าใจแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. สาระสำคัญ

บทเพลงที่อยู่ในสังคม มีคุณค่าทางจิตใจต่อมนุษย์ บทเพลงจะมีจังหวะ และทำนองที่มีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้ประพันธ์จะสื่ออารมณ์และความคิด ตลอดจนเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังได้รับสุนทรียศาสตร์ในบทเพลง

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงจีนได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

เพลงจีนในชุมชน

5. กระบวนการเรียนรู้

5.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

5.1.1 นักเรียนและอาจารย์ร่วมการสนทนาเกี่ยวกับเพลงที่นักเรียนคุ้นเคย และรู้จัก ว่ามีลักษณะอย่างไร

5.1.2 นักเรียนฟังเพลงแก๊ง ชุน หมาง เพลงเจี้ยว ที หุย และเพลงเสี่ยว ไป่ ตี้ง

5.2 ชี้นสอน

5.2.1 นักเรียนและอาจารย์ร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อเพลงจีน

5.2.2 อาจารย์ให้โน้ตเพลง แก๊ง ชุน หมาง เจี้ยว ที หุย และเพลงเหลาะ ตี้ เซาะ กับนักเรียน

5.2.3 นักเรียนฝึกท่องทำนองเพลง แก๊ง ชุน หมาง เจี้ยว ที หุย และเพลงเหลาะ ตี้ เซาะตามจังหวะ

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมเพลงจีน โดยให้คนที่สามารถบรรเลงได้คอยให้

ความช่วยเหลือ

5.2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบรรเลงให้อาจารย์ฟัง และอาจารย์คอยให้การช่วยเหลือ และแก้ไข
จุดบกพร่องทักษะการปฏิบัติของนักเรียน

5.2.6 นักเรียนทุกคนบรรเลงวงพร้อมกัน โดยให้นักเรียนอีกกลุ่มเป็นคนกำกับจังหวะ

5.2.7 นักเรียนทดสอบการบรรเลงเพลงจีนกับปราชญ์ท้องถิ่น

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ลักษณะเพลงจีนของชุมชนบางหลวง และคำแนะนำ
เทคนิคการปฏิบัติ

6. สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

6.1 เครื่องดนตรีจีน

6.2 โน้ตเพลงเก็ง ซุน หมาง เพลงเจี้ยว ที หุย เพลงเหลาะ ดี เซาะ

6.3 เครื่องประกอบจังหวะ

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดผล

7.1.1 แบบวัดผลทักษะการปฏิบัติ

7.1.2 การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติ

8. แหล่งการเรียนรู้

8.1 บ้านดนตรีจีน

8.2 ปราชญ์ชาวบ้าน

8.3 โรงเรียนวัดอัมพวัน

9. บันทึกผลหลังสอน

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

9.3 แนวทางการพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้จัดการกิจกรรม

10. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ็ยन्हั่ว

ใบกิจกรรม เรื่อง เอกลักษณ์ดนตรีจีนของชุมชน

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีจีนตามโน้ตเพลง เก้ง ชุน หมางที่กำหนดให้

เพลง เก้ง ชุน หมาง (กง แซ กง)

ใบกิจกรรม เรื่อง เอกลักษณ์ดนตรีจีนของชุมชน

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีจีนตามโน้ตเพลงเจี๊ว ที่ ทูย ที่กำหนดให้

เพลง เจี๊ว ที่ ทูย

แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	หัวข้อการประเมินคะแนน							หมายเหตุ
			ทำนอง (5)	จังหวะ (5)	ท่าทางการบรรเลง (5)	ความตั้งใจ (5)	เทคนิคการบรรเลง(5)	การแสดงออก (5)	คะแนนรวม (30)	
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ : เกณฑ์การประเมิน

ดีมาก 25 - 30 คะแนน

ดี 19 - 24 คะแนน

พอใช้ 13 - 18 คะแนน

ควรปรับปรุง 7 - 12 คะแนน

ต่ำกว่าเกณฑ์ 0 - 6 คะแนน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องหลักสูตรดนตรีจีน โรงเรียนเจี้ยนหัว ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

จุดประสงค์ที่ 1. อธิบายประวัติชุมชนบางหลวงได้

1. ชุมชนบางหลวงได้ชื่อว่าเป็น “ตำบลบางหลวง” ในรัชกาลใด
 - ก. รัชกาลที่ 3
 - ข. รัชกาลที่ 4
 - ค. รัชกาลที่ 5
 - ง. รัชกาลที่ 6
2. ชุมชนบางหลวงเริ่มก่อตั้งเมื่อปีพุทธศักราชใด
 - ก. 2445
 - ข. 2446
 - ค. 2447
 - ง. 2448
3. อาชีพใด **ไม่ใช่** อาชีพหลักของคนจีนในอดีตที่ชุมชนบางหลวง
 - ก. ทำไร่
 - ข. ค้าขาย
 - ค. เลี้ยงหมู
 - ง. เผาถ่าน
4. ในอดีตชุมชนบางหลวงนิยมเดินทางด้วยพาหนะใด
 - ก. เรือ
 - ข. เกวียน
 - ค. รถยนต์
 - ง. จักรยาน
5. “บ้านเก่า เหล่าเต็งไม้” หมายถึงข้อใด
 - ก. เรือนห้องแถวไม้ 2 ชั้น หันหน้าออกแม่น้ำ
 - ข. เรือนห้องแถวไม้ 2 ชั้น หันหลังออกแม่น้ำ
 - ค. เรือนห้องแถวไม้ 2 ชั้น หันหน้าเข้าหากัน
 - ง. เรือนห้องแถวไม้ 2 ชั้น หันหน้าออกถนน

จุดประสงค์ที่ 2 อธิบายประวัติความเป็นมาดนตรีจีนชุมชนบางหลวงได้

6. ผู้ก่อตั้งวงคณะดนตรีจีนบางหลวงรุ่นแรก คือใคร
 - ก. คุณกิมดี แซ่ไหล
 - ข. คุณธนา ลากบวิบูรณ์
 - ค. คุณชาติ ศรีพุทธาธรรม
 - ง. คุณพิบูลย์ เลิศมโนรัตน์
7. อาจารย์ที่มาจากอำเภอบางลี่มาช่วยสอนดนตรีจีนในชุมชน มีชื่อว่าอะไร
 - ก. อาจารย์ฮงแปะ
 - ข. อาจารย์ตีแปะ
 - ค. อาจารย์เฉาบู
 - ง. อาจารย์กิมดี
8. ดนตรีจีนบางหลวงมีการฟื้นฟูขึ้นในปี พ.ศ. ไດ
 - ก. 2545
 - ข. 2546
 - ค. 2547
 - ง. 2548
9. บุคคลใดที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการฟื้นฟูดนตรีจีน
 - ก. คุณพินิจ ศรีมงคล
 - ข. คุณชาติ ศรีพุทธาธรรม
 - ค. คุณพิบูลย์ เลิศมโนรัตน์
 - ง. คุณวิรุฬ เหลี้ยววงศ์ภูธร
10. โน้ตที่ใช้ในการเล่นดนตรีจีน คือโน้ตแบบใด
 - ก. โน้ตจีน
 - ข. โน้ตไทย
 - ค. โน้ตตัวเลข
 - ง. โน้ตสากล

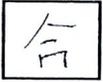
จุดประสงค์ที่ 3 จำแนกและหน้าที่เครื่องดนตรีแต่ละประเภทได้

11. เอียงคิม เป็นเครื่องดนตรีประเภทใด
 - ก. เครื่องดีด
 - ข. เครื่องสี
 - ค. เครื่องตี
 - ง. เครื่องเป่า
12. ห่วยเต็ก เป็นเครื่องดนตรีประเภทใด
 - ก. เครื่องดีด
 - ข. เครื่องสี
 - ค. เครื่องตี
 - ง. เครื่องเป่า
13. ซอฟ้าสี เป็นเครื่องดนตรีประเภทใด
 - ก. เครื่องดีด
 - ข. เครื่องสี
 - ค. เครื่องตี
 - ง. เครื่องเป่า
14. เฌงคิม เป็นเครื่องดนตรีประเภทใด
 - ก. เครื่องดีด
 - ข. เครื่องสี
 - ค. เครื่องตี
 - ง. เครื่องเป่า
15. ซิมปอ เป็นเครื่องดนตรีทำหน้าที่ใดประเภทเครื่องใด
 - ก. เป็นเครื่องดำเนินทำนอง
 - ข. เป็นเครื่องประกอบจังหวะที่ตีจังหวะอย่างสม่ำเสมอ
 - ค. เป็นเครื่องประกอบจังหวะที่ตีจังหวะหลักๆของเพลง
 - ง. ถูกทั้งข้อ ก และข้อ ข

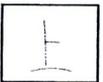
16. เครื่องดนตรีใดในข้อใดไม่เข้าพวก
- พ้าฮู้ เอ้อหู
 - ว๊วยคิม เฌงคิม
 - ห่วยเต็ก คัดโก้ว
 - ชิมปอ แหลวแต้ว
17. กีตาร์ มีลักษณะคล้ายกับเครื่องดนตรีจีนชนิดใด
- พ้าฮู้
 - เฌงคิม
 - ว๊วยคิม
 - เอียงคิม
18. ซอที่มีน้ำเสียงที่แหลม คือซอที่มีชื่อว่าอะไร
- ซอเอ้อหู
 - ซอหี้ฮู้
 - ซอปั้งฮู้
 - ซอหน้าหู
19. เครื่องดนตรีจีนประเภทเครื่องเป่าคือเครื่องข้อใด
- ตีต๋า
 - พ้าฮู้
 - ตั่งลื้อ
 - เฌงคิม
20. เครื่องดนตรีใดไม่ใช่เครื่องประกอบจังหวะ(ฝ่ายปู้)
- ตีต๋า
 - ตั่งลื้อ
 - ตั่วโก้ว
 - แหลวแต้ว

จุดประสงค์ที่ 4 อธิบายและอ่านโน้ตจีนโบราณได้

21. โน้ตจีนตัวต่ำสุด คือสัญลักษณ์ใด

ก.

ข.

ค.

ง.

22. สัญลักษณ์มีชื่อโน้ตว่าอะไร

ก. เชี่ยง

ข. กง

ค. ลีว

ง. ซื่อ

23. มีชื่อโน้ตจีนว่าอะไร

ก. เชี่ยง

ข. กง

ค. ลีว

ง. ซื่อ

24. แช ในโน้ตดนตรีจีน คือโน้ตเสียงใด

ก. โด

ข. เร

ค. มี

ง. ฟา

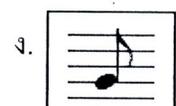
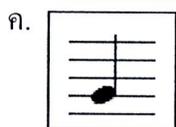
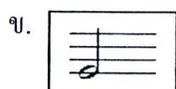
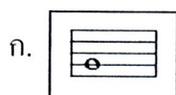
25. เจียง ในโน้ตดนตรีจีน คือโน้ตเสียงใด

- ก. โด
- ข. เร
- ค. มี
- ง. ฟา

จุดประสงค์ที่ 5. นักเรียนเข้าใจลักษณะโน้ตสากล และวิธีการอ่านโน้ตสากลได้

26. ลักษณะโน้ตตัวใดมีค่าความยาวเท่ากับ 2 จังหวะ

27. โน้ตที่กำหนดให้ตรงกับโน้ตจีนในข้อใด

- ก. ซื่อ
- ข. ห่อ
- ค. กง
- ง. เจียง

28. โน้ตที่กำหนดให้ตรงกับโน้ตจีนในข้อใด

ก. ซื่อ

ข. ห่อ

ค. กง

ง. ถิว

29. โน้ตตัวมี ตรงกับโน้ตจีนในข้อใด

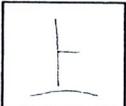
ก.

ข.

ค.

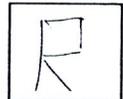
ง.

30. โน้ตตัวใด ตรงกับโน้ตจีนในข้อใด

ก.

ข.

ค.

ง.

จุดประสงค์ที่ 6 นักเรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีจีนได้

31. การสีซอจีนชนิดต่างๆ ควรปฏิบัติอย่างไร
 - ก. การสีซอนั้นจะต้องสีครึ่งข้อครึ่งแขน
 - ข. ก่อนการเล่นทุกครั้งจะต้องตั้งเสียงก่อนเล่นเสมอ
 - ค. จับคันชักด้วยนิ้วโป้งและนิ้วชี้ ส่วนนิ้วกลางคอยดันสายเข้ามา เมื่อต้องการสีสายใน
 - ง. ถูกทุกข้อ
32. วิธีการเล่นตัวโน้ต เสียง ของซอพ่าอี้ มีวิธีการสีอย่างไร
 - ก. สีสายนอกใช้นิ้วชี้กดสาย
 - ข. สีสายนอกไม่ต้องกดสาย
 - ค. สีสายในใช้นิ้วชี้กดสาย
 - ง. สีสายในไม่ต้องกดสาย
33. วิธีการเล่นตัวโน้ต ลิ่ว ของซอพ่าอี้ มีวิธีการสีอย่างไร
 - ก. สีสายนอกใช้นิ้วชี้กดสาย
 - ข. สีสายนอกไม่ต้องกดสาย
 - ค. สีสายในใช้นิ้วกดสาย
 - ง. สีสายในไม่ต้องกดสาย
34. การปรับเสียงซอใช้เครื่องดนตรีชนิดใดเป็นหลักในการเทียบเสียง
 - ก. พ่าอี้
 - ข. เอ้อหู
 - ค. ห่วยเต็ก
 - ง. เอียงกิม

35. การเป่าขลุ่ยห่วยเต็ก ควรทำสิ่งใดก่อนเป็นอันดับแรก
- รู้ตำแหน่งของระบบนิ้ว
 - เข้าใจเทคนิคการพรมนิ้ว
 - เป่าให้มีเสียงก่อน
 - ไม่มีข้อใดถูก
36. วิธีการเป่าขลุ่ย โน้ตตัว กง มีวิธีการกดนิ้วอย่างไร
- ปิด 1 นิ้วบน เปิด 5 นิ้วล่าง
 - ปิด 2 นิ้วบน เปิด 4 นิ้วล่าง
 - ปิด 3 นิ้วบน เปิด 3 นิ้วล่าง
 - ปิด 3 นิ้วบน ปิด 3 นิ้วล่าง
37. วิธีการเป่าขลุ่ย โน้ตตัว ลิว มีวิธีการกดนิ้วอย่างไร
- ปิด 1 นิ้วบน เปิด 5 นิ้วล่าง
 - ปิด 2 นิ้วบน เปิด 4 นิ้วล่าง
 - ปิด 3 นิ้วบน เปิด 3 นิ้วล่าง
 - ปิด 3 นิ้วบน ปิด 3 นิ้วล่าง
38. การตีเอียงคิม(จิมจิน)ควรฝึกขั้นตอนใดเป็นอันดับแรก
- ตีสะบัดให้ชัดเจน
 - ตีกรอให้มีเสียงไพเราะ
 - ตีเสียงที่มีระดับเสียงสูงและเสียงต่ำในเสียงเดียวกัน
 - ไม่มีข้อใดถูก
39. วิธีการเล่นตัวโน้ต กง ของว๊วยคิม มีวิธีการเล่นอย่างไร
- ใช้นิ้วชี้ กดช่องที่ 1 ในสายที่ 1
 - ใช้นิ้วชี้ กดช่องที่ 1 ในสายที่ 2
 - ใช้นิ้วชี้ กดช่องที่ 2 ในสายที่ 1
 - ใช้นิ้วชี้ กดช่องที่ 2 ในสายที่ 2

40. เครื่องประกอบจังหวะที่เป็นหลักให้กับวงดนตรีจีน คือ

เครื่องดนตรีใด

ก. ตงโก้ว

ข. ตั่วบ๊วะ

ค. โช่วลื้อ

ง. ซิมปอ

จุดประสงค์ที่ 7 นักเรียนอธิบายเอกลักษณ์ดนตรีจีนของชุมชนบางหลวงได้

41. เพลงแรกที่ใช้ฝึกหัดของดนตรีจีนชุมชนบางหลวง คือเพลงใด

ก. เก้ง ชุน หมาง

ข. เหลาะ ตี้ เซาะ

ค. กีเลนกลับไพร

ง. เจี้ยว ที ทุย

42. รูปแบบของบทเพลงที่วง “รวมมิตร บางหลวง” บรรเลงมี 2 ลักษณะ คือรูปแบบใด

ก. เพลงจีนโบราณ เพลงลูกกรุง

ข. เพลงจีนโบราณ เพลงร่วมสมัย

ค. เพลงลูกกรุง เพลงร๊าวง

ง. เพลงร๊าวง เพลงลูกทุ่ง

43. การบรรเลงประกอบเพลงที่มีจังหวะช้าๆ คือจังหวะใด

ก. หยี่ปั้ง

ข. ซาปั้ง

ค. ซาเซี่ย

ง. ซามั่ว

44. การบรรเลงประกอบเพลงที่มีจังหวะเร็ว คือจังหวะใด
- หึ่งปั้ง
 - ซาปั้ง
 - ซาเซี่ย
 - ซามัว
45. “ความฝันในฤดูใบไม้ผลิ” คือความหมายของเพลงใด
- หน้า เจีย เก็ง
 - ไซ กัง ง้วย
 - เก็ง ชุน หมาง
 - เหลาะ ตี้ เซาะ
46. “น่านน้ำคืนเพ็ญ แห่งแม่น้ำซีเจียง” คือความหมายของเพลงใด
- หน้า เจีย เก็ง
 - ไซ กัง ง้วย
 - เก็ง ชุน หมาง
 - เหลาะ ตี้ เซาะ
47. เพลงเหลาะ ตี้ เซาะ มีความหมายตรงกับข้อใด
- เพลงไหว้ฟ้าดิน
 - เพลงหิมะโปรยปราย
 - เพลงเปิดหน้าต่างรับแสงอรุณ
 - เพลงไหว้เจ้า และอัญเชิญเทพเจ้าลงมาในพิธีกรรม
48. เพลง เจียว ที ทวย มีความหมายตรงกับข้อใด
- เพลงไหว้ฟ้าดิน
 - เพลงหิมะโปรยปราย
 - เพลงเปิดหน้าต่างรับแสงอรุณ
 - เพลงไหว้เจ้า และอัญเชิญเทพเจ้าลงมาในพิธีกรรม

49. เพลงที่มีความหมายว่าวิหารปกไต้ คือเพลงในข้อใด

ก. หน้า เจีย เก็ง

ข. ไช้ กัง จ้วย

ค. เก็ง ชุน หมาง

ง. เหลาะ ดี เซาะ

50. วงดนตรีจีนที่ยังไม่ได้นำเพลงร่วมสมัยมาบรรเลง คือข้อใด

ก. เพลงขงเบ้ง ดูดาว

ข. เพลงเทพธิดาคอย

ค. เพลงหยาดเพชร

ง. เพลงยากจะหักใจลิ้ม

ภาคผนวก ค

แบบประเมินที่ใช้ในการเรียนการสอน

แบบวัดความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรีจีน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วพิจารณาว่า เมื่อนักเรียนเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีจีน นักเรียนมีความคิดเห็นตามแต่ละข้อในระดับใด กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นที่เป็นจริงของนักเรียน

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาสาระดนตรีจีนมีความน่าสนใจ					
2. วิทยากรถ่ายทอดมีเทคนิคการสอนที่ดี					
3. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
4. การวัดผลและประเมินผลมีความถูกต้องและชัดเจน					
5. ระยะเวลาการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
6. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ในครั้งนี้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินวัดเจตคติผู้เรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้ดนตรีจีนเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย					
2. ควรเพิ่มเวลาเรียนการเรียนดนตรีจีน					
3. การเล่นดนตรีจีนเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ยาก					
4. การฝึกเล่นดนตรีจีน เป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
5. เมื่อฝึกเล่นดนตรีจีน รู้สึกเพลิดเพลิน					
6. การอ่านโน้ตสากลเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก					
7. การอ่านโน้ตจีนเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย					
8. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี นักเรียนรู้สึกสบายใจ					
9. วิชาดนตรีจีนเรียนแล้วรู้สึกง่วงนอน					
10. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์การเล่นดนตรีประเภทอื่นได้					

ภาคผนวก ง

ภาพกิจกรรม

